Herke nning van iets nieuws

Stanford D-18 Drunken Daddy

In de Deja Vu serie levert Stanford nu een gunstig geprijsde dreadnought. Waar hebben we dit eerder gezien? tekst **Hein van Dongen** foto's **Dennis Boxem**

STANFORD D-18 DRUNKEN DADDY
PRIJS: € 639,-
TYPE: dreadnought
BOVENBLAD: massief sparren
ACHTERBLAD: massief mahonie
ZIJKANTEN: gelamineerd mahonie
HALS: mahonie
TOETS: palissander
FRETS: 20
TOPKAM/BREEDTE: been, 45 mm
MENSUUR: 645 mm (25,4 inch)
ZADEL: been, gecompenseerd
KLEUR: naturel
KOFFER: nee
DISTRIBUTIE: Pieters Musical Agencies, Veghel, tel. 06-43503881
WEBSITE: www.pieters-musicalagencies.nl

Rivalen
- Blueridge BR-60
- Richwood D-70 VA

Behalve naar een klassiek album van Crosby, Stills, Nash & Young verwijst *déjà vu* naar het vreemde gevoel dat je iets al eens eerder hebt meegemaakt terwijl dat onmogelijk zo kan zijn. Die naam is zeker toepasselijk op de gitaren die Standford levert in zijn Deja Vu serie, want het gevoel 'dit heb ik al eens eerder gezien' bekruipt je onmiddellijk. Zo zijn er in deze lijn een zwarte jumbo, een roundshoulder model met de naam DJ-45 en ook verschillende dreadnoughts, waarvan de D-18 (voluit: Drunken Daddy 18) de goedkoopste is. De dreadnought is, zoals bijna elke gitarist wel zal weten, dat overbekende grote model van Martin, waarschijnlijk het meest gekopieerde steelstring-model aller tijden.

Het merk Stanford is een zijlijn van de Tsjechische bouwer Frantisek Furch. Furch begon in de jaren negentig met het bouwen van gitaren, waarbij kleinschaligheid en ambachtelijkheid hoog in het vaandel stonden. De instrumenten worden met de hand gebouwd in verschillende kleine werkplaatsen en hun specificaties zijn ontleend aan de nauwkeurige bestudering van instrumenten uit de eerste helft van de twintigste eeuw. Het verhaal gaat dat de Stanford lijn alleen is uitgebracht omdat Furch in het Engels niet goed uitspreekbaar is.

Bouw

Volgens het label worden de gitaren in Europa ontworpen en worden ze met de hand gebouwd (die formulering laat de mogelijkheid open dat de eigenlijke productie elders plaatsvindt). Deze D-18 onderscheidt zich van veel andere op de dreadnought gebaseerde instrumenten door zijn hoogglans lak en zijn verder nogal sobere uitstraling - toeters en bellen zitten er niet op, geen slagplaat, geen opzichtige inleggingen of bindingen. De enige opvallende versiering zijn de gekleurde concentrische cirkels om het klankgat.

Op de gebruikte houtsoorten is niet bezuinigd. We zien een massief sparren bovenblad en ook het achterblad is massief (mahonie). Het instrument is opmerkelijk licht, het boven- en achterblad zijn opvallend dun. Dit komt de resonantie van de gitaar ongetwijfeld ten goede. De zijkanten zijn gelamineerd (eveneens mahonie), wat voor deze lichtgebouwde gitaar zeker te verdedigen is. Mahonie is ook gebruikt voor de hals, waarop zich een palissander toets bevindt met 20 frets. De mensuur en de breedte van de hals (45 mm bij de topkam) zijn vertrouwd. De topkam en het gecompenseerde zadel zijn van been.

Geluid

Tot zover hebben we eigenlijk alleen naar de gitaar gekeken en dan zien we een instrument dat toch vooral een variatie is op een overbekend thema dat we inderdaad wel eens eerder hebben gezien. Maar dat gevoel verandert zodra je een eerste akkoord aanslaat: dan begint de verrassing.

De gekozen houtsoorten en de zorgvuldige bouw betalen zich meteen terug in het geluid en het speelgevoel van de gitaar. Het geluid is heel helder en krachtig, zonder dat het schel, penetrant of agressief is. Ook de projectie is prima. Het komt nog wel eens voor dat een gitaar vooral mooi klinkt voor degene die erop speelt, maar deze D-18 vult de ruimte. Als je wat dichter bij de hals aanslaat hoor je een mooi warm en rond laag. De snaren onderling en de noten hoger op de hals zijn uitstekend in balans. Het lichte gewicht draagt ook veel aan het speelcomfort bij. Een prima gitaar voor strumming, maar door de goede definitie van elke noot ook geschikt voor fingerpicking.

Sommige nieuwe akoestische gitaren klinken aanvankelijk wat stug, wat meestal wel over gaat door er maar genoeg op te spelen. Maar hoewel deze mooi gelakte Stanford er fonkelnieuw uitziet, krijg je het vreemde gevoel dat hij al helemaal is ingespeeld. En dit zal zeker een instrument zijn dat met de jaren nog beter gaat klinken.

Conclusie

Al zijn er tientallen goede dreadnought-modellen te koop van de meest uiteenlopende merken, deze handgebouwde Stanford is zeker geen dertien in een dozijn. De gitaar speelt en klinkt heel goed, en heeft iets onmiskenbaar eigens. Als je een goede dreadnought zoekt in deze prijsklasse zou je er zeker eens een moeten bespelen. Overbekend en toch nieuw dus.

De Stanford D-18 heeft een eigen karakter

STANFORD D-18 DRUNKEN DADDY

OORDEEL ★★★★½

GITARIST ZEGT: Eenvoudig een goed gebouwde en prima klinkende dreadnought